

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/43/2023
Identifikačné číslo spisu: 7216223976
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:7216223976.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ H. G., narodeného K., U., 2/ Z. G., narodenej K., U., zast. advokátkou JUDr. Evou Hencovskou, Košice, Bajzova 2, proti žalovaným 1/ insolvenčnému správcovi Ing. Lukášovi Vlašanému, Tábor, Vánčurova 2904, Česká republika, IČ: 698 13 019, insolvenčného dlžníka Československé úvěrní družstvo, Hradec Králové, Gočárova třída 312/52, Pražské předměstí, IČO: 649 46 851, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky umiestnenej na území Slovenskej republiky Československé úvěrní družstvo, pobočka Slovensko, Bratislava, Metodova 7, IČO: 36 866 570, 2/ lime finance, a. s. v likvidácii, Nitra, Štefánikova 9, IČO: 50 377 159, zast. AKMB, s. r. o., Nitra, Štefánikova 9, o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov a o určenie, že žalobcovia majú povinnosť uhradiť žalovanému sumu 27.944 eur, pôvodne vedenom na Okresnom súde Košice II (t. č. Mestský súd Košice) pod sp. zn. 42C/341/2016, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. septembra 2022 sp. zn. 5Co/55/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Žalobkyňa 2/ má voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 14. januára 2019 č. k. 42C/341/2016-308 výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením č. k. 42C/341/2016-37 Okresného súdu Košice II dňa 3. novembra 2016; výrokom III. žalovanému priznal proti žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí; výrokom IV. vo vzťahu medzi žalovaným a žalobkyňou 2/ súd stranám náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd vychádzal z toho, že v prejednávanej veci je pasívne legitimovaným subjektom veriteľ pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej Smlouvy o Úveru č. XXX/XXXX zo 14. júna 2011, lebo navrhovaný petit (vo všetkých 3 výrokoch) sa týka práv a

povinností vyplývajúcich z tejto úverovej zmluvy. V dôsledku postúpenia pohľadávky žalovaný 1/ stratil postavenie veriteľa a tým stratil aj svoju pasívnu legitímáciu v spore.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“ a „krajský súd“) na odvolanie žalobkyne 2/ uznesením z 27. novembra 2019 č. k. 5Co/168/2019-385 zrušil rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí nepoužil, a teda ani právne nevyhodnotil zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „zákon o bankách“).

3. Okresný súd rozsudkom z 31. decembra 2020 č. k. 42C/341/2016-446 výrokom I. žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietol; výrokom II. vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným 2/ rozhodol, že žalobcovia nemajú právo na náhradu trov konania a žalovanému 2/ ich náhradu nepriznal; výrokom III. uložil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva vyplývajúceho zo Smlouvy o Úvere č. XXX/XXXX zo 14. júna 2011 a Smlouvy o prevzatí ručení č. Z., nehnuteľností vedených na LV č. XXXX a LV č. XXX, katastrálne územie J., formou dobrovoľnej dražby; výrokom IV. určil, že žalobcovia nie sú povinní uhradiť zo Smlouvy o Úvere č. XXX/XXXX zo 14. júna 2011 poplatky a úroky; výrokom V. žalobný nárok v časti určenia, že žalobcovia majú povinnosť uhradiť žalovanému sumu 27.944 eur vylúčil na samostatné konanie; výrokom VI. žalobcom priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k nároku na uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva v plnom rozsahu, výrokom VII. žalobcom priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k nároku na určenie, že nie sú povinní uhradiť poplatky a úroky v plnom rozsahu.

3.1. Na návrh žalobkyne súd uznesením z 28. mája 2020 č. k. 42C/341/2016-411 pripustil vstup ďalšieho subjektu do konania, a to: lime finance, a. s., Janka Kráľa 104, 949 01 Nitra, IČO: 50 377 159 ako žalovaného 2/.

3.2. Súd pri určovaní pasívnej legitímácie žalovaného 1/ postupoval podľa § 11 ods. 1, 7, § 92 ods. 8 zákona o bankách a konštatoval, že žalovaný 1/ pôsobí na bankovom trhu ako pobočka zahraničnej banky, na ktorú sa vzťahuje § 92 ods. 8. Žalovaný 1/ bol preto povinný v súvislosti s uzavretím Zmluvy o postúpení pohľadávky z 13. novembra 2018 podmienky stanovené v § 92 ods. 8 dodržať. Žalovaný 1/ na preukázanie postúpenia súdu predložil iba samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej obsahom bolo, okrem iného, aj konštatovanie, že pre dlhodobé a opakované neplnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, postupca - žalovaný 1/ využil svoje právo na zosplatnenie pohľadávky predmetného úveru a túto 5. augusta 2016 zosplatnil. Predmetom postúpenia bola pohľadávka evidovaná ku dňu 1. októbra 2018 v celkovej výške 97.739,85 eur a pozostávala z istiny vo výške 65.358,14 eur, úroku z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 313,03 eur, úroku z omeškania od zosplatnenia úveru do 1. októbra 2018 vo výške 25.209,44 eur. V konaní však nebola predložená písomná výzva adresovaná a doručená dlžníkom pred postúpením. Túto nepredložil ani žalovaný 1/ a ani žalovaný 2/, ktorý ostal v priebehu konania nečinný. Podľa názoru súdu neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/, a to z dôvodu absencie výzvy. Jedná sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané a ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. K výzvam z 2. septembra 2014, ktoré boli predložené na pojednávaní 30. novembra 2020, je potrebné uviesť, že tieto nesúviseli s postúpením pohľadávky. Išlo o výzvy pred zosplatnením záväzku, a preto ich nemožno považovať za také, aké má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách, preto iba žalovaný 1/ je vecne pasívne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Na základe uvedeného súd žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietol pre nedostatok jeho vecnej legitímácie.

3.3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

4. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“ a „krajský súd“) na odvolanie žalovaného 1/ rozsudkom z 8. septembra 2022 č. k. 5Co/55/2021-592 prvým výrokom (I.) potvrdil rozsudok súdu

prvej inštancie vo výrokoch III., IV., VI. a VII.; druhým výrokom (II.) odmietol odvolanie žalovaného 1/ proti výroku I., II. a V.; tretím výrokom (III.) žalobcom priznal proti žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4.1. Krajský súd dôvodil, že rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým bola žaloba voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietnutá, výroku II., ktorým vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným 2/ žalobcovia nemajú právo na náhradu trov konania a žalovanému 2/ sa ich náhrada nepriznáva a vo výroku V., ktorým bol vylúčený nárok na zaplatenie 27.944 eur na samostatné konanie, boli odvolaním napadnuté, ale vo vzťahu k výroku I. a II. žalovaný 1/ nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania (§ 386 písm. b) CSP) a proti výroku V. odvolanie nie prípustné (§ 386 písm. c) CSP), preto ho odvolací súd v tejto časti odmietol.

4.2. K námietke žalovaného 1/, že zmluvu o úvere uzatvárala zahraničná banka, ktorá nemala povinnosť postupovať podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, odvolací súd citujúc právnu úpravu uviedol, že v konaní nebolo medzi stranami sporné, že odvolateľ pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti doručil žalobcom list, ktorý ale nesúvisel so splnením podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný nepreukázal splnenie povinnosti podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď netvrdil existenciu písomnej výzvy banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a v nadväznosti na ňu nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho peňažného záväzku zodpovedajúcej pohľadávke banky, pričom uskutočnenie takejto výzvy je v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladom pre to, aby banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku mohla postúpiť inej osobe. Prvoinštančný súd správne v bode 27. uzavrel, že vecne pasívne legitimovaným subjektom je len žalovaný 1/ a odvolací súd s uvedeným názorom súdu prvej inštancie súhlasil. Pričom zdôraznil, že aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 8Cdo/169/2020) pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, avšak iba za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie. Z uvedeného vyplýva, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti nemožno automaticky stotožňovať s písomnou výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože relevantným bude obsah predmetného oznámenia o predčasnej splatnosti.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

5.1. Dovolateľ namietal, že súd prvej inštancie sám uviedol, že v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno považovať oznámenie o mimoriadnej splatnosti v prípade, ak táto obsahuje výzvu na zaplatenie dlhu za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takáto výzva bola preukázateľne žalobcom doručená (Oznámenie o zosplatnení úveru a výzva k úhrade celého dlhu z 23. augusta 2016 boli predložené samotnými žalobcami). Rozhodnutie odvolacieho súdu (ktorý prevzal názory súdu prvej inštancie) preto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP).

5.2. Arbitrárnosť a nezrozumiteľnosť odôvodnenia v „kritickej“ časti odôvodnenia rozsudku spôsobila nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP).

5.3. Z dôvodu, že postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bol preukázateľne dodržaný a žalobcom bola poskytnutá podstatne dlhšia lehota ako 90 dní na splnenie jeho záväzkov, je žalovaný 2/ toho názoru, že postúpenie pohľadávky bolo na podklade zmluvy o postúpení vykonané platne. Odvolací súd preto rozhodol vecne nesprávne, keď určil, že pasívne vecne legitimovaným bol žalovaný 1/, pričom mal vec správne právne posúdiť tak, že pasívne vecne legitimovaným je žalovaný 2/. Súd tak konal na strane žalovaného s osobou, ktorá nebola pasívne vecne legitimovaná, čo predstavuje neodstrániteľnú vadu v konaní.

5.4. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu vo všetkých výrokoch

zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolateľ navrhol aj odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu v zmysle § 444 ods. 2 CSP s jeho odôvodnením.

6. Žalobkyňa 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalovaný 2/ nie je oprávnený na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Preto navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaného 2/ odmietol.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) nezistil splnenie podmienok pre odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 2 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020, 9Cdo 184/2020).

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

10. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

11. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

12. Podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

13. Žalovaný 2/ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

14. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - t. j., či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné, pričom objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 421 CSP. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - t. j., či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska objektívneho nasleduje až po skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania; pokiaľ teda dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je subjektívne prípustné, nepristupuje už k skúmaniu prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovení § 420 a § 421 CSP.

15. Z obsahu napadnutých rozhodnutí súdov nižšej inštancie vyplýva, že žalovaný 2/ nie je stranou, v ktorej neprospech boli rozhodnutia vydané, resp. nie je osoba, ktorá by bola oprávnená dovolanie podať.

16. Krajský súd I. výrokom svojho rozhodnutia potvrdil výroky III., IV., VI. a VII., ktoré sa však netýkajú žalovaného 2/, ale týkajú sa žalovaného 1/. Pretože uvedené výroky III., IV., VI. a VII. rozhodnutia okresného súdu v spojitosti s výrokom I. krajského súdu neukladajú žalovanému 2/ žiadnu povinnosť, resp. žiadne plnenie alebo obmedzenie, nie sú v neprospech dovolateľa.

16.1. Krajský súd II. výrokom odmietol odvolanie žalovaného 1/ proti výroku I., II. a V. okresného súdu, ako podané neoprávnenou osobou, žalovaný 2/ odvolanie nepodal. Pričom vzhľadom na odmietnutie odvolania žalovaného 1/ ostalo rozhodnutie okresného súdu vo vzťahu k žalovanému 2/ nedotknuté. Z obsahu rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že z procesného hľadiska teda dovolateľ - žalovaný 2/, ktorý v danom spore vystupoval na strane žalovaného, bol v spore úspešný, žaloba bola vo vzťahu k jeho osobe v celom rozsahu zamietnutá (výrok I. rozsudku okresného súdu), a rozhodnutia súdov nižších inštancií nemožno hodnotiť ako rozhodnutia, ktoré by boli vydané v neprospech tejto sporovej strany. Ich dôsledky sú totiž v skutočnosti pre túto sporovú stranu priaznivé a z obsahu spisu nevyplývajú iné okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre opačný záver.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd nemal inú možnosť, než konštatovať, že žalovaný 2/ nie je sporovou stranou, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Táto okolnosť znemožňuje považovať dovolateľa (žalovaného 2/) za osobu oprávnenú na podanie tohto dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, a preto dovolanie dovolateľa ako podané neoprávnenou osobou podľa § 447 písm. b) CSP dovolací súd odmietol.

18. Pre úplnosť dovolací súd navyše v súvislosti s podaným dovolaním žalovaného 2/ a jeho dovolacími námietkami považuje za potrebné uviesť, že žalovaný 2/ proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nepodal, preto tak nedostatky v rámci odvolacieho konania ani nenamietal. Vo všeobecnosti platí, že dovolateľ nemôže opierať svoje dovolanie o procesné skutočnosti, ktoré už mohol a mal uviesť v priebehu odvolacieho konania.

18.1. Z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal, a či k nim zaujal správny právny záver. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych opravných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, teda vecne (argumentačne), čo znamená, že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietal už v rámci riadneho opravného prostriedku, a ktoré boli meritórne posudzované odvolacím súdom v jeho neprospech (R 73/2019).

18.2. Ak potom žalovaný 2/ dovolacie námietky neuplatnil v odvolacom konaní v rámci ochrany svojich práv, nemohol by ich dovolací súd ani posudzovať pre nedostatok svojej právomoci (§ 419 CSP a contrario), lebo inak by fakticky preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prípadne jeho procesný postup v konaní namiesto odvolacieho súdu, ktorý však na to nedostal príležitosť (obdobne tiež sp. zn. 7Cdo/161/2019, 4Cdo/122/2020, 4Cdo/40/2019, 8Cdo/140/2018, 8Cdo/157/2018). Preto dovolací súd, ak by dovolateľ hypoteticky bol býval oprávnenou osobou, na jeho dovolacie námietky by v danom prípade prihliadnuť ani nemohol a jeho dovolanie by v takomto prípade odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

19. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že v danej veci dovolanie žalovaného 2/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. b) a c) CSP.

20. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalobcovi 1/ vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške

náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

20.1. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade bol žalobca 1/ v dovolacom konaní pasívny, nevykonan žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

20.2. Podľa R 72/2018 ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

20.3. Na základe uvedeného v súlade so svojou judikatúrou dovolací súd rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi 1/ nárok na ich náhradu nepriznal (R 72/2018).

21. Žalobkyňa 2/ bola v dovolacom konaní úspešná, bola aktívna a k dovolaniu sa písomne vyjadrila, preto jej dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému 2/ v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.